

Vypálení Vařákových pasek

2. květen 1945

Tragédii připomíná na místě památník

V květnu 1945 se krutá válka chýlila ke konci. Do údolí vizovických vrchů pronikaly první průzkumné oddíly sovětské a rumunské armády.

Nacistická vojska proto budovala na valašských kopcích vysílací a pozorovací stanice pro zaměření dělostřelecké palby. Jedno stanoviště vzniklo i na Vařákových pasekách, dnes již zaniklé pasekářské osadě, která se nacházela na hřebeni hor mezi obcemi Lačnov a Pozděchov.

Dne 2. května 1945 obsadili čtyři němečtí vojáci dům Františky Vařákové čp. 81, kde zřídili vysílací stanoviště. Došlo však ke střetu s partyzány, při němž byl jeden Němec zastřelen. Zbytku se však podařilo utéct. Pasekáři se ukryli do lesa, ale pak uvěřili, že Němci už nepřijdou, a vrátili se domů.

V noci z 2. na 3. května 1945 byla osada obklíčena trestným jagdkomandem z Vizovic. Osm domů z 10 bylo vypáleno. Celkem 15 obyvatel bylo odvečeno k výslechům do Valašské Polanky. Na přímluvu německé farské hospodyně Aurélie Ludwigové a faráře Jana Absolona jich 11 propustili, ale 4 byli jako rukojmí odvezeni do Hošťálkové a popraveni. Byli to Karel Vařák (19), Jan Polčák (36), František Žák (41) a Růžena Šopová (24). Osada po válce již nebyla obnovena.

Vypálení Vařákových pasek se odehrálo ve dnech, když už bylo v okolních kopcích slyšet střelbu blížících se osvobozeneckých armád. Nesmyslná pomsta ustupujících Němců dodnes připomíná krutost nacistické okupace.

Tomáš Vařák a jeho žena Františka

Z vypálených domů zbyly pouze kamenné pece

Zpracoval: Dalibor Pobořil, GFPVM, 3.B